

Ukrainian Orthodox Church of Canada Українська Православна Церква в Канаді L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ ikutash@gmail.com

Сиропусна Неділя – Спомин про вигнання Адама і Єви з Раю

**«Немудрих порадику і вбогих захиснику, укріпи, врозуми серце моє.»
(Уривок з Кондака)**

Сьогодні – останній день підготовки на Великий Піст. Сьогодні вечером до нас прибуває цей довгожданий гість. Завтра вже буде Чистий Понеділок.

Церква приготувляла нас на цей духовний подвиг, який охоплює все наше єство – духа, душу й тіло, намагаючись пробудити в нас наставлення потрібні для його успіху. Поміж ними: прагнення бачити і пізнавати Бога; смирення замість самовистарчальності; усвідомлення нашого відчуження від Бога, Який любить нас і постійно пропонує нам можливість жити в свідомості про Його опіку та щедрість сьогодні та завжди; пригадка про нашу відповідальність за все, що ми думаємо, чинимо та кажемо,- що нас повинно приводити до покаяння.

Сьогодні Церква пригадує нам про те, що ми також, як Адам і Єва, знаходимось на засланні з Раю, тому що багато з-поміж наших думок, слів та вчинків спотворили б його і перетворили б його на пекло замість Раю. Але Бог держить

його безпечно і воно жде на нас: чисте, солодке, добре й прекрасне. І ми можемо туди повернутися, тому що Христос відкрив для нас дорогу. Отож у Великому Пості ми розпочинаємо наново дорогу назад до Раю, до нашого справжнього дому, який був для нас створений.

Ось чому сьогодні ми вже більше не співаємо на Утрені пісню вигнанців: «На Вавилонських ріках, там ми сиділи, ридали...» Як окремі особи, та разом як народ Божий, ми повертаємось додому. А дорога додому – шлях покаяння.

Починаємо з того, що облегуємо себе на цю подорож. Ми скидаємо важкий тягар почувань обіди та провини підчас Вечірні Прощення. Ми просимо прощення одне від одного і смиренно кланяємось і пропонуємо наше щире вибачення й іншим. Який прецінний дар даємо цим же самі собі! Виліковувати спомин про шкоду, обіди та образи словами: «Я прощаю, бо ж і мені прощено!» Відкрити дорогу для нового способу життя та відношення з другими та самих зі собою. Перестати витрачати коштовну енергію на те, щоб мудрувати та оправдувати себе, чи на те щоб виказувати другим, чи самим собі, а натомість прийняти місце смиренного митаря і розпочати нове життя.

А також облегуємо себе для цієї мандрівки додому постом, якого розділяємо і з іншими. Адам і Єва згрішили тим, що відмовилися постити. Бог сказав був їм стримуватися від плоду тільки одного з безчисельних чудових дерев у Раю, а вони не дотримали цього. Усвідомлюючи власну уразливість, ми просимо Бога допомогти нам затримати піст: «Немудрих порадику і вбогих захиснику, укріпи, врозуми серце моє.»

Намагаючись заховувати дисципліну посту, ми знаходимо знову та знову, що ми слабосильні, що ми постійно падаємо. І ми молимося щодня Молитвою Преподобного Єфрема Сирина з 4-го століття: **«Господи і Владико життя мого, духа лінивства, безнадійности, владолюбства та пустомовства не дай мені. Духа ж чистоти, покори, терпеливості та любови даруй мені, рабу Твоєму. Так, Господи Царю, дай мені бачити провини мої, і не осуджувати брата мого (чи сестру мою), бо Ти благословен єси на віки віків. Амінь.»** І ми вклоняємось до землі після кожної з 3-ох частин цієї Молитви.

Ми підкріплюємось роздумуванням над Св. Писанням і бачимо, як воно дає особисту науку для кожного з нас, закликаючи нас наслідувати добрий приклад праведних а уникати неправедний приклад тих, що згрішили. Це прекрасно подане у Великому покаянному каноні Преподобного Андрея Критського, якого читаємо в 4-ох частинах у перші чотири вечорі Св. Посту і повністю підчас Утрені 5-го четверга Посту («Поклони»), яку переважно служимо у середу вечором. Тут можна знайти текст цього канону (по-англійському): monachos.net

Пригадуючи собі науку М'ясопусної неділі про Страшний суд, а також прислухаючись до Господнього заклику в сьогоднішній Євангелії складати собі «скарби на Небі», ми також рішаємо додати діла милосердя та щедрості до нашого зусилля в Молитві та в пості. Ми будемо намагатись бути чуйними до потреб людей, що довкола нас і робити все, що можемо, щоб покращувати та збагачувати їхнє життя. Ми цим аж ніяк не збідніємо а будемо на багато багатшими.

Отож вперед до нашого справжнього дому, до Раю – з радістю та смиренністю та

упованням на Бога, Який нас підкріплює, провадить та у всьому допомагає нам дійти до нашої цілі.

Cheesefare Sunday – the Expulsion of Adam and Eve from Paradise

“You teach the thoughtless and protect the poor: strengthen and enlighten my heart.” (From the Kontakion).

Today is the last day of the preparation for Great Lent. Tonight this long-awaited guest arrives. Tomorrow shall be Pure Monday.

The Church has been preparing us for this spiritual endeavour which involves our whole being, body, soul and spirit, by seeking to awaken in us the attitudes needed for its success. Among them are: the desire to see and know God; humility instead of self-sufficiency; the awareness of our estrangement from a God Who loves us and continually holds out to us the possibility of living in His care and abundance here, now and forever; the recollection of our responsibility for all we think, do and say - which must lead us to repentance.

Today the Church reminds us that, like Adam and Eve, we are in exile from Paradise - because many of our thoughts, words and deeds would have corrupted it and turned it into hell instead of Paradise. But God has kept it safe and waiting for us, pure, sweet, good and delightful. And we can go back there because Christ has opened the way for us. Thus, in Great Lent we begin again the journey back to Paradise, to our true home which was created for us.

That is why today we no longer sing, at Matins, the song of the exiles: “By the rivers of Babylon, we hung up our lyres and wept...” Both, as distinct persons,

Dimanche de Tyrophagie - l'Expulsion d'Adam et Ève du Paradis

«Vous enseignez l'irréfléchie et protégez les pauvres : renforcer et éclairer mon cœur.» (Du Kontakion).

Aujourd'hui est le dernier jour de la préparation pour le Grand Carême. Ce soir, ce client tant attendu arrive. Demain c'est le Lundi pur.

L'Église nous a préparés pour cet effort spirituel qui implique tout notre être, corps, âme et esprit, en cherchant à éveiller en nous des attitudes nécessaires à son succès. Parmi eux se trouvent: le désir de voir et de connaître Dieu, l'humilité à la place de l'autosuffisance, la prise de conscience de notre aliénation d'un Dieu Qui nous aime et nous tend continuellement la possibilité de vivre dans Ses soins et Son abondance ici, maintenant et pour toujours; le souvenir de notre responsabilité de tout ce que nous pensons, faisons et disons – ce qui doit nous conduire à la repentance.

Aujourd'hui, l'Église nous rappelle que, comme Adam et Ève, nous sommes en exil du Paradis - parce que beaucoup de nos pensées, paroles et actes auraient corrompu et peuvent le transformé en enfer au lieu du Paradis. Mais Dieu l'a gardé en lieu sûr et il nous attend, pur, doux, bon et ravissant. Et nous pouvons y retourner parce que le Christ nous a ouvert la voie. Ainsi, pendant le Grande-Carême nous recommençons le voyage de retour au Paradis, à notre vrai foyer qui a été créé pour nous.

C'est pourquoi, aujourd'hui, nous ne chantons plus, à Matines, le chant des exilés: «Au bord des fleuves de Babylone, nous avons raccroché nos lyres et pleuré ...» Comme personnes distinctes et comme peuple de Dieu

and as the people of God, we are coming home. The way home is the way of repentance.

We begin by freeing ourselves for the journey. We cast off the heavy burden of resentments and guilt we bear during the Vespers of Forgiveness. We ask each other for forgiveness, humbly prostrating ourselves, and we sincerely offer forgiveness as well. What a precious gift we are giving ourselves! To heal the recollection of injuries, wrongs and insults by saying: "I forgive, because I, too, am forgiven". To open the way to a new way of living and relating to others and to ourselves. To no longer squander our precious energy in rationalizing and justifying ourselves or berating others – or ourselves – and, instead, accept to stand in the place of the humbly penitent tax-collector, and start afresh.

We are also made lighter for the journey by fasting together with others. The transgression of Adam and Eve was a refusal to fast. God had told them to abstain from the fruit of only one of the myriad delightful trees in Paradise and they did not. Always bearing in mind our own vulnerability, we ask God to help us in our fasting: "You teach the thoughtless and protect the poor: strengthen and enlighten my heart."

As we strive to follow the discipline of fasting, we discover over and over again that we are weak, that we fall continually. We pray each day the prayer of St. Ephraim the Syrian of the 4th century: **"O Lord and Master of my life, take from me the spirit of sloth, despondency, lust of power, and idle talk; But grant rather the spirit of chastity, humility, patience, and love to thy servant. Yea, O Lord and King, grant me to see my own transgressions, and not to judge my brother (or sister); for blessed art Thou unto the ages of ages."** And we prostrate ourselves after each of the

, nous allons chez. Le chemin à notre foyer est la voie de la repentance.

Nous commençons par nous libérer pour le voyage. Nous nous débarrassons le lourd fardeau de ressentiments et de culpabilité que nous portons au cours des Vêpres du Pardon. Nous demandons les uns aux autres le pardon, nous nous prosternons humblement, et ainsi nous offrons sincèrement notre pardon. Quel précieux cadeau que nous nous donnons! Pour guérir le souvenir des blessures, torts et des insultes en disant: «Je pardonne, parce que moi, aussi, je suis pardonné». Pour ouvrir la voie à une nouvelle façon de vivre et de relation aux autres et à nous-mêmes. Pour gaspiller plus notre précieuse énergie à rationaliser et de justifier nous-mêmes ou réprimander les autres - ou nous-mêmes - et, au contraire, accepter de prendre la place du percepteur humblement pénitent, et repartir à zéro.

Nous sommes aussi faits plus léger pour le voyage par le jeûne avec les autres. La transgression d'Adam et Ève était un refus de jeûner. Dieu leur avait dit de s'abstenir du fruit d'un seul des arbres magnifiques myriade de paradis et ils n'ont pas. Toujours en gardant à l'esprit notre propre vulnérabilité, nous demandons à Dieu de nous aider dans notre jeûne: «Tu enseignes le irréfléchié et protèges les pauvres: Renforce et éclaire mon cœur».

Comme nous nous efforçons de suivre la discipline du jeûne, nous découvrons encore et encore que nous sommes faibles, que nous tombons sans cesse. Nous prions chaque jour la prière de saint Éphrem le Syrien du 4e siècle: **«Seigneur et Maître de ma vie, prends de moi l'esprit de paresse, le découragement, la convoitise du pouvoir, et le bavardage; mais accordons plutôt l'esprit de la chasteté, l'humilité, la patience et l'amour à Ton serviteur. Oui, ô Seigneur et Roi, Accorde-moi de voir mes propres péchés, et non de juger mon frère (ou sœur, car Tu es béni dans les siècles des siècles.»** Et nous nous prosterner après

three parts of this prayer.

We are fortified by reflecting on Holy Scripture and seeing how it bears a personal message for each one of us as it calls upon us to imitate the example of the righteous and avoid following the example of those who sinned. This is wonderfully done in the Great Canon of Repentance of St. Andrew of Crete which is read in four parts on the first four nights of Lent and in its entirety during the Matins of the fifth Thursday of Lent (usually celebrated in anticipation on Wednesday evening). The full text can be found at monachos.net.

As we recall the message of Meatfare Sunday regarding the Last Judgement, as well as the Lord's urging in today's Gospel reading to "lay up treasures in heaven", we also determine to add mercy and the giving of alms to our praying and fasting. We shall seek to be aware of the needs of people around us and do what we can to improve and enrich their lives. We shall not be the poorer but ever so much the richer for this.

And so, on we go towards our true home, Paradise, joyfully and humbly relying upon God to strengthen us, guide us and help us get to our destination.

chacune des trois parties de cette prière.

Nous sommes fortifiés par une réflexion sur l'Écriture Sainte et voyons comment il porte un message personnel pour chacun d'entre nous, car il nous invite à imiter l'exemple des justes et éviter de suivre l'exemple de ceux qui ont péché. Ceci est merveilleusement fait dans le Grand Canon de pénitence de Saint André de Crète qui est lu en quatre parties sur les quatre premières nuits de Carême et dans son intégralité au cours des Matines du cinquième jeudi de Carême (généralement célébrée en prévision mercredi soir) . Le texte intégral peut être trouvé (en anglais) à monachos.net.

Comme nous rappelons le message du Dimanche de carnaval concernant le Jugement dernier, ainsi que l'insistance du Seigneur dans l'Évangile de ce jour, à «amasser des trésors dans le ciel», nous déterminons également ajouter la miséricorde et l'aumône à notre prière et notre jeûne. Nous cherchons à être au courant des besoins des gens autour de nous et à ce que nous pouvons faire pour améliorer et enrichir leur vie. Nous ne serons pas les plus pauvres, mais jamais tellement plus riches pour cela.

Et donc, nous allons vers notre vrai foyer, le Paradis, avec joie et humilité en s'appuyant sur Dieu pour nous renforcer, nous guider et nous aider à attendre notre destination.